

[Gisselbæk.]

kunde komme ud af Verden. Der har i Jylland været afholdt et Møde mellem Centralorganisationerne af Strandfogder og Bjærgelav, og her blev man enig om en Overenskomst, men denne Overenskomst gik egentlig ud paa, at det var Staten, som skulde betale Gildet. Det forekommer mig egentlig, at da de gik fra denne Forhandling, kunde begge Parter sige til sig selv, at de havde gjort en god Handel, og det er jo ogsaa let nok at blive enige, naar man kan paalægge Trediemand at betale Omkostningerne. Jeg mener nu, de gik for vidt i deres Krav, og dette Synspunkt har ogsaa været den højtærede Justitsministers, da han affattede Lovforslaget; jeg forstaar saa godt, at han ikke kunde følge det Forslag til en Overenskomst, som vedtoges paa dette Møde.

Ifølge Lovforslaget faar Strandfogderne Eneret paa Bjærgning af løst Gods, og Stridspunktet bliver bragt ud af Verden derved, at den 500 Kr.s Grænse slettes. For at give Bjærgelavene nogen Kompensation, fordi de maa afgive den Ret til Bjærgning, de hidtil har haft, bestemmes det imidlertid, at de skal have nogle Procenter af Statens Nettoudbytte; dette skal jeg komme nærmere ind paa, naar jeg omtaler de stillede Ændringsforslag.

Vi har faaet oplyst i Udvalget, at der her i Landet er 72 Bjærgelav, hvoraf 17 autoriserede og 55 mere private Bjærgelav. Det ser ud til, at det ikke er lige nemt i alle Amter at faa Bjærgelavene autoriseret, thi af de 72 Bjærgelav er der 11 i Ringkøbing Amt, og de er alle autoriserede. Det er mig bekendt, at mange Bjærgelav i andre Amter har gjort Forsøg paa at blive autoriserede og har faaet deres Vedtægter godkendt — tidligere sorterede det under Herredsfogeden, nu under Politimesteren; men de har ikke kunnet faa Autorisationen fra Amtet. Men uanset Bestemmelsen om, at autoriserede Bjærgelav kan træde til, naar der er drevet for over 500 Kr. Gods i Land, virker Bjærgelavene akkurat paa samme Maade, enten de er autoriserede eller ej; de har Mødepligt, naar de bliver kaldt, enten det er Nat eller Dag. Ja, man kan næsten sige, at naar der bliver trykket paa en Knap, saa møder de. Jeg tror, Bjærgelavene har udrettet meget godt, de har været med til at redde store Værdier i de Tilfælde, hvor de har haft Overenskomst med et Bjærgningsselskab. Forskellen mellem autoriserede og uautoriserede Bjærgelav er egentlig kun den, at

de autoriserede har faaet deres Vedtægter godkendt af Amtmanden, og Udvalget har derfor været af den Mening, at det vilde være heldigst, om der ikke var saa skarpt et Skel mellem dem. Efter Lovforslaget, saaledes som det foreligger, vilde det kun blive de 17 autoriserede Bjærgelav, som fik Andel i de 20 pCt. af Nettoudbyttet. Efter Opgørelsen for det sidste Tiaar vil det ses, at der gennemsnitlig pr. Aar er indgaaet i Statskassen 84 000 Kr., men en Del af disse Aar tilhører Krigsperioden, i hvilken Priserne var overordentlig høje, navnlig paa Træ, som jo udgør største Delen af Strandingsgodset. Jeg tror derfor, at man snarere rammer det rigtige, naar man under normale Forhold regner med det halve Beløb, 42 000 Kr. Efter Lovforslaget skulde de autoriserede Bjærgelav have 20 pCt. af Nettoudbyttet, hvilket vilde blive godt 8 000 Kr., men naar knapt $\frac{1}{4}$ af Bjærgelavene er autoriserede, maa man kunne regne med, at det kun bliver et Beløb paa ca. 2 000 Kr., som kommer til Fordeling. Jeg er ikke i Tvivl om, at der, hvis Ordet: „autoriseret“ bliver staaende i denne Sammenhæng i Lovforslaget og bliver forstaaet paa samme Maade som hidtil, vil blive sat stærke Kræfter i Bevægelse ude blandt Bjærgelavene, for at de kan blive autoriserede og saaledes blive delagtige i det Beløb, der stilles til Raadighed til Uddeling; Tallet 17 vil saaledes temmelig sikkert i Løbet af ganske faa Aar blive fordoblet, om ikke tredoblet, hvilket atter vil sige, at det Beløb, der skal uddeles, vil blive to- eller tredoblet.

Udvalget har som nævnt faaet Oplysninger om, hvorledes det stiller sig med Bjærgelavene, men ved første Behandling af Lovforslaget nævnte jeg ogsaa, at det forekom mig, at vi ved vort Kystoldvæsen havde alt for mange Embedsmænd. Vi har velvilligt faaet oplyst, at der er 116 Toldtjenestemænd og 147 Toldopsynsmænd ved vore Kyster, og jeg tror at turde sige, at vi indenfor Udvalget ser saaledes paa det, at dette Tal temmelig sikkert kunde sættes ned i betydelig Grad. Jeg har som Formand for Udvalget henvendt mig til Finansministeren, hvorunder Toldembedsmændene sorterer, og bedt ham være opmærksom paa dette Forhold og lade foretage en Undersøgelse, saa Spørgsmaalet kan blive taget op til nærmere Drøftelse. Finansministeren har svaret mig velvilligt, og jeg kunde tænke mig, at den højtærede Justitsminister ogsaa har forhandlet med Finansministeren om dette Forhold, saa